

סח:

עין משפט
נר מצוה

פ א מ"י פ"ח מהל' מלוה ולוה הלכה ט ופ"ו מהלכות שוועין הלכה ג מ"ח הלכה א פסג ללחין קלו טור שרע י"ד פ"י קעו שפיך ב:

פ ב מ"י פ"ח מהלכות מלוה הלכה ד:

פ ג מ"י פ"ח מהלכות שוועין הלכה ד פסג עשין פג טושי"ע י"ד פ"י קעו שפיך כא:

פ ד מ"י פ"ח הלכה ג דלא מרשב"ג ע"ש נר"ח:

פו ה ו מ"י שס
 פ"ו הלכה ג ועין
 בהשגות יכ"ח סמג שס
 טו"ט פ"ד פ"י קצו סקיף
 ד וסקיף כה:

מוסף רש"י

[illegible]

איבא ביצים מוזרות. דשרו באילה
(חולין דף סד:) ביצים מחזרות
למימר לא מאא ביצים מחזרות ילך לבימו
טובא הלכך אפילו כי לא מאא שרי:

שכר בתך למעות אברהם מעצין בו' דרשב"ג אומר בו' כך כתוב במסכתא (פס"ה ע"ב) וכן גרס במסכתא אבל ברוב פסדים ברקין בחר להבמה ממעלין ולהעלות ולדות בשכר עמלו ומזוט מעלין ומזין לממר דרשב"ג לא פליג אלא ארישא דאמר במילתיה דאין נותן לו שכר בתך למעות אבל לאפסידא למקום שנהיו להעלות ולדות בשכר לא פליג אי נמי כל שכן דפליג בספיפא דהא אחמי ארטריך ת"ק למיתני ספיפא כיון דחנא רישא אלא ארטריך לאשמועינן שלא תחנא ממנה חמור כ"כ שמעלין ולדות בשכר ויכול לשנות אם כן להשב"ג דיכול לשנות ברישא כ"ש בספיפא [א] וריח"ג גרס מקום שנהיו להעלות שכר בתך למעות מעלין לבהמה מעלין להעלות ולדות בו' [א] פי' אם היו פירות כבר מומחין בחרר המקבל מעלה לו פירות בשכר כשזקוק ומעלה עליהם שכן בתק שזיו לריקין להביא פירות מצינו של הנותן לביתו של מקבל דחתיא בתק שזיו לריקין להביא פירות מצינו של הנותן לביתו של מקבל דחתיא היו פירות מופקדין אצלו מעלה לו במעמית: ורשב"ג א' בעי שכר עפ"י ומוציא. פסיקא דשכר מוזוט דבעי למיתב דהיאך יהיו גללים שכר מוזוט אלא מעמלו גרידא פריך דאפילו עמם אמו הרבה פעמים תריך שכר בתק: ה"א איבא ז"ל. ונפקר אצלו מציאותא (לשון דף ס"ה) גבי שן דאדבריה פריך ואימא לאחמי גללים ומשני דקמם גללים מתקין להו ההם ל"כ"ע מחיל להו כשגביל השבת קרן אצל הכה דלריך ליתן שכר רוזא הוא להיות פטור ע"י גללים:

א' פלגא באנר תרי תילתי בהפסד
א' פלגא בהפסד תרי תילתי
באנר. כן גרס בקונטרס וליגרא
ו' קאי ירשא אנות וקפא חזר
עליהם המקבל ואי גרסין פלגא באנר
תרי תילתי בהפסד ואי פלגא בהפסד
תילתא באנר אז קאי הכל אנות
ואי גרסין פלגא באנר תילתא
בהפסד ואי פלגא בהפסד תרי
תילתי באנר אז קאי הכל איז עליהם
וקשה וכי שוטה הנותן לעשות כזה
למקבל ולתלות בדעתו דכשיראה
הפסד יאמר איז רוצה פלגא באנר
ועליו תרי תילתי בהפסד ואם יראה
ריות יאמר איז רוצה פלגא הפסד
ושני שלישי ריות והרי באילו התנה
המקבל הנותן עליו תילתא באנר
ושני תילתא בהפסד ויש לומר
דשם אחד קבוע להם שחוק
אזתו וזו יבשר רב עליהם אחר

ממס שיריה אי נמי רבא היה תמיה
ונגבר הוה לו לכתוב תרי תילתי בהפסד
שטרטא דכתב ביה פלגא חבאר ובהפסד
ורבינו משום והשחא מדקדק דעל כרחק
הכסף אלף חבארג ואל האפסד דעל כיון דר
בהפסד דאי פלגא קאי נמי האפסד אן כן
אלא ודאי שטרא הכי קאמר פלגא

כדאמרין באלו טריפות
נפש היפה תאכלם וליכא
ריקן דביצים מחזרות שכיחי
מקום שניצלין להעלות

אמר אבי "כפועל כ'
דבשל מינה וצריכא
הוא דסגי ליה כפועל
טרחיה אבל מעות לי
טרחיה אימא לא
תנא מעות ליקח בהן
הוא דבעי כפועל במש
אבל חנוני דלא נפיש
במשוה בעלמא דאפי
בציר ולא אבל עמו
שכרו צריכא: (כמה)
סימן) תנו רבנן כמה
וכין מועט דבר ר' י
אפילו לא מבל עמו א
אלא גרוגרת אחת זר
יוחא' אומר נותן לו
אין שמין לא את העוין
כל דבר שאינו עושה
ברכי יהודה אומר ע
שחולבות ואת הרחלים
ומורסות ואת הגזנים
ואוכלת ותנא קמא גר
עמלו ומוזנו בגזיה
פליגי כי פליגי בנסי
סבר לה כר' שמעון
שכרו משלם ר' יוסי
כאבדו דאמר אפילו
ולא אבל עמו אל
תנו רבנן "משכרת א
בשני אפרוחין אש
תרנגולת שלי וביצים
באפרוחין רבי יהודה
ורבי יהודה לא בעי
ביצים מורות תנו רבנ
שכר כתף למעות לב
ממנה המבינה רב
אומר "שמין עגל ע
ואפילו במקום שנהג
למעות ורשב"ג לא
איכא גללים ואידך
להו: אמר רב נתנ
והלכה כרבי יוסי בר
שמעון כי גמליא בני
הוא שטרא דהוה
פלגא בהפסד אמר
רבה הוא ואיסורא
נפשך אי פלגא באג

על לשון השטר דאי פלגא
כו' ור"ח גרס נפק עליהו
לא גרס ופלגא בהפסק וכן
האי פלגא דכתב בשטר לא
פלגא באגר בעינן תרי תילתי
הוה בעינן תרי תילתי באגר
באגר ותרי תילתי בהפסק:

איזהו נשך פרק חמישי בבא מציעא

אומר אביי כפועל בעל של אותה מלאכה דרבע מנה. אם היה נגר או נפח כמה אדם רוצה ליטול ליבטל ממלאכה כבידה מו ויעשות מלאכה קלה: ר' יהודה מיקל טפי מדר' מאיר דר' מאיר בעי שיפסוק לשום שטר ומיהו כלל מה שיאות לקבל עליו בשכרו

ל של אותה מלאכה
אי תנא חנוני חנוני
מל משום דלא נפיש
בהן פירות ^(ה) דנפיש
ליה כפועל בטל ואי
ירות הוה אמינא התם
משום דנפיש מרחיה
לחיה אימא סגי ליה
לא מבל עמו אלא
לא נגזרת אחת זהו
ענין ותרנגולין מעלין
ואו שברו בין מרובה
דיר רבי יהודה אומר
לא בציר ולא אבל עמו
שברו ר' שמעון בן
ברו משלם תנו רבנן
ולא את הרחלים ולא
אוכל למחצה ר' יוסי
עין את העינים מפני
שנאזוזות וישוטפות
מפני שהיא עושה
וחבל לא ספק לשכר
לב כולי עלמא לא
ותותרי תנא קמא
יהי דאמר נותן לו
רבי יהודה סבר לה
טבל עמו אלא בציר
גזרת אחת זהו שברו
ה לחברתה תרנגולת
שאמרה לחברתה
ליכי ואני ואת נחלוק
חזר רבי שמעון אוסר
בר עמלו ומוזוני איבא
מקום שנהגו להעלות
מה מעלין ואין משנין
שמעון בן גמליאל
אמו וסיה עם אמו
להעלות שבר כתף
שבר עמלו ומוזוני
ללים אפקורי מפקר
הלכה רבי יהודה
יהודה והלכה כרבן
עיליש נפק עלייהו
נב כיה פלגא באגר
ש ר' עיליש הגברא
א לא הוי ספי ימה
חרי תילתי בהפסד
א

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) לקמן סט: א. (ב) לעיל ח.
 (ג) כ"ק מח. א.

הגהות הב"ח

(א) נב' דנפיש ערחה.
נ"ב עין נב"ב דף קמד
ע"א:

הגהות הגר"א

[illegible]

לעזי ריש"י

משג"א [מישג"א]. נסיון
החלב.